

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

21/05/2006

Συνέντευξη Δημήτρη Δασκαλόπουλου
Προέδρου ΣΕΒ

Δημοσιογράφος: Ανδρέας Χριστοδουλάκης

Ερώτηση:

Κύριε Πρόεδρε συγχαρητήρια για την εκλογή σας. Είστε και από τους νεότερους Προέδρους του ΣΕΒ ηλικικά. Ποιες είναι οι βασικές προτεραιότητες σας με την ανάληψη των καθηκόντων σας;

Απάντηση:

Το διοικητικό συμβούλιο θα κινηθεί πάνω στους βασικούς άξονες που περιέγραφα στην ομιλία μου στη γενική συνέλευση και που συνοψίζονται στα εξής:

- Την ενίσχυση της δράσης των μελών μας και της αντιπροσωπευτικότητας του ίδιου του ΣΕΒ.
- Την καθιέρωση ανοιχτού και μόνιμου καναλιού επικοινωνίας με το μεγάλο κοινωνικό εταίρο μας, το συνδικαλιστικό κίνημα και με στόχο την ανάπτυξη κοινών πρωτοβουλιών και τη διαμόρφωση κοινών δράσεων.
- Την αναβάθμιση των σχέσεών μας με όλους τους κοινωνικούς εταίρους.
- Την ανάδειξη της σύγχρονης επιχείρησης ως κοινωνικού προτύπου – ενός προτύπου βασισμένου στη δημιουργική συνεργασία, στην οργανωμένη δράση, στην παραγωγή μετρήσιμου αποτελέσματος.

Ερώτηση:

Αλήθεια ποιος είναι ο πραγματικός ρόλος του ΣΕΒ στην Ελληνική κοινωνία και την Ελληνική οικονομία; Είναι απλώς ένα ισχυρό λόμπυ υπέρ των επιχειρηματιών ή έχει εξελιχθεί σε έναν ολοκληρωμένο κοινωνικό εταίρο;

Απάντηση:

Ο ΣΕΒ είναι ένας υπεύθυνος κοινωνικός εταίρος με ολοκληρωμένο πλαίσιο παρέμβασης. Ο ΣΕΒ κατ' εξοχήν εκπροσωπεί την Ελλάδα της πρωτοβουλίας –των δυνάμεων της οικονομίας και της κοινωνίας που παράγουν πλούτο, θέσεις εργασίας και προοπτική.

Η συστράτευση των δυνάμεων αυτών με σημαία τη σύγχρονη, υγιή και κοινωνικά υπεύθυνη επιχείρηση, αποτελεί ζωτική προϋπόθεση για να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο και να περάσουμε σε φάση ανταγωνιστικής και όχι επιδοτούμενης ανάπτυξης.

Ερώτηση:

Υπάρχει το παλιό «όνειρο» να εξελιχθεί ο ΣΕΒ σε ένα Εθνικό Φορέα Ιδιωτικής Πρωτοβουλίας. Θα το προωθήσετε; Θα κάνετε άνοιγμα στους επιχειρηματίες του τουρισμού που αποτελούν βασικό κομμάτι της οικονομίας και μένουν έξω από τον ΣΕΒ;

Απάντηση:

Πιστεύω ότι έχει έρθει η ώρα για την ιδιωτική πρωτοβουλία να αναλάβει συλλογικές πρωτοβουλίες πνοής, σε όλα τα επίπεδα, με γνώμονα την ανταγωνιστική ανασυγκρότηση της οικονομίας –αλλά και της κοινωνίας μας. Οι πολίτες διψούν για προοπτική. Οι δυνάμεις της ιδιωτικής πρωτοβουλίας μπορούν να δείξουν τον δρόμο προς το αναπτυξιακό μας μέλλον. Αν η φωνή μας είναι αρκετά καθαρή, θα ακουστεί. Αυτό προφανώς προϋποθέτει ενότητα δράσης, κοινές θέσεις και δεσμεύσεις. Ο ΣΕΒ είναι έτοιμος να αναλάβει την πρωτοβουλία και την ευθύνη προς την κατεύθυνση αυτή.

Ερώτηση:

Ποια είναι τα τρία ουσιαστικά προβλήματα ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής βιομηχανίας;

Απάντηση:

Το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας για την οικονομία συνολικά δεν οφείλεται πλέον, τόσο, ούτε στο φορολογικό πλαίσιο ούτε στην αγορά εργασίας. Τα τρία κρίσιμα προβλήματα που αναδεικνύουν οι πιο πρόσφατοι δείκτες είναι:

- η παιδεία,
- η πολυνομία,
- η επιχειρηματική υποδομή.

Ο πιο σημαντικός συντελεστής παραγωγής υπεραξίας –άρα και κοινωνικού μερίσματος– είναι η γνώση σε συνδυασμό με την ευελιξία και τη συνεχή κατάρτιση. Στην Ελλάδα σκοντάφτουν εκείνες οι μεταρρυθμίσεις που εναρμονίζουν την προσφορά εργασίας με τη ζήτηση. Η πολυνομία δημιουργεί ασάφεια και αποτρέπει την πρωτοβουλία. Αυτή συνδυάζεται με τη –συχνά– αυθαίρετη εφαρμογή ή... μη εφαρμογή των νόμων, όπως πιστοποιεί από χρόνο σε χρόνο, και η Έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη. Η «επιχειρηματική υποδομή», είναι ένας σύνθετος δείκτης, που περιλαμβάνει τη διαφθορά, την οικονομική ελευθερία, τον χρόνο εκδίκασης διαφορών, το κόστος και τον χρόνο έναρξης και παύσης λειτουργίας μίας επιχείρησης. Με μέσο όρο βαθμολογίας για την Ε.Ε. των 15, το 43 στην απόκτηση δεξιοτήτων και το 63 στην επιχειρηματική υποδομή, η Ελλάς σκοράρει 17 και 26 αντίστοιχα. Τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους και συνιστούν μια πραγματικότητα που τη βιώνουμε καθημερινά.

Ερώτηση:

Ήδη ξεκίνησε ο διάλογος για το ασφαλιστικό με πρωτοβουλία της κυβέρνησης. Θα προσέλθετε και με ποιες θέσεις;

Απάντηση:

Δεν προσφέρουμε υπηρεσία σε όλους εκείνους που ανησυχούν για τη σύνταξή τους αρνούμενοι το πρόβλημα ή αναβάλλοντας την αντιμετώπισή του. Για να βρούμε τις αναγκαίες λύσεις οφείλουμε όλοι να προσέλθουμε στον διάλογο χωρίς προαπαιτούμενα και χωρίς προκαταλήψεις. Οφείλουμε, έτσι, όλοι όσοι αναλαμβάνουμε συλλογική ευθύνη, να λειτουργήσουμε με στόχο τη δημιουργική σύνθεση. Ένα θεωρώ αυτονόητο: δεν θα πρέπει να επιβαρυνθούν οι οικονομικά ασθενέστεροι: οι συνταξιούχοι, οι χαμηλόμισθοι, οι άποροι, οι άνεργοι.

Ερώτηση:

Την τελευταία διετία έγιναν βήματα από κυβερνητικής πλευράς για την ενίσχυση του Επιχειρείν. Για παράδειγμα ο αναπτυξιακός νόμος, ο φορολογικός νόμος και η απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδοτήσεων. Πώς τα κρίνετε, έχουν αποδώσει;

Απάντηση:

Από το βήμα της γενικής συνέλευσης του ΣΕΒ τόνισα ότι υπάρχουν στην κοινωνία μας δυνάμεις που, όταν τους δίνονται τα μέσα και οι δυνατότητες, μπορούν να φεύγουν μπροστά. Τα μέτρα αυτά της κυβέρνησης είναι αναμφίβολα σωστά. Οφείλουμε, όμως, ν' αναρωτηθούμε: επαρκούν μπροστά στον κατατρεγμένο ρυθμό των διεθνών εξελίξεων; Ή μένουμε και πάλι πίσω όταν οι άλλοι εταίροι μας στην Ε.Ε. –κι όχι μόνο– προχωρούν με πολύ ταχύτερους ρυθμούς;

Ερώτηση:

Πώς δικαιολογείτε τη συνεχή μεταφορά Ελληνικών επιχειρήσεων στο εξωτερικό; Το εργασιακό κόστος είναι το μόνο πρόβλημα;

Απάντηση:

Είναι πολλοί και σύνθετοι οι παράγοντες. Στον πυρήνα βρίσκεται το συγκριτικό πλεονέκτημα. Ορισμένοι κλάδοι αναπόφευκτα φθίνουν, καθώς για διάφορους λόγους μειώνεται διεθνώς το κόστος παραγωγής τους και η δραστηριότητά τους μπορεί να ασκηθεί σε άλλες χώρες πολύ πιο φθηνά. Παράδειγμα, στην Ελλάδα, η κλωστοϋφαντουργία. Ή, τα λιπάσματα. Η μετατόπιση των θέσεων εργασίας και, ευρύτερα, της οικονομικής ισχύος είναι πάγιο φαινόμενο της παγκόσμιας οικονομίας και δεν αναχαιτίζεται. Το αντίδοτο είναι η δημιουργία ενός σύγχρονου ελκυστικού περιβάλλοντος για την επιχειρηματικότητα. Έτσι, μπορεί να αντιμετωπιστεί και η ανεργία που προκύπτει. Είναι απαραίτητο, όμως, έγκαιρα να προβλέπονται τα φαινόμενα αυτά και με επιθετικές πολιτικές να διασφαλίζεται ο εφοδιασμός των υποψηφίων ανέργων με νέες δεξιότητες. Μπορεί να χάνουν τη δουλειά τους αλλά όχι το μέλλον τους στην παραγωγή.

Ερώτηση:

Είναι αποδεδειγμένο ότι οι Έλληνες επιχειρηματίες (κυρίως οι βιομήχανοι) δεν κάνουν πλέον επενδύσεις στην Ελλάδα παρά μόνο για να συντηρήσουν τις υφιστάμενες επιχειρήσεις τους. Είναι το κέρδος ο μοναδικός στόχος μιας επένδυσης και τι χρειάζεται για να γίνουν νέες επενδύσεις στη χώρα μας;

Απάντηση:

Κι όμως, οι Έλληνες επιχειρηματίες επενδύουν στην Ελλάδα. Στην περίοδο 2000 – 2005 οι ιδιωτικές επενδύσεις σε εξοπλισμό, κτίρια (εκτός σπιτιών) και άλλες επενδυτικές δραστηριότητες αυξήθηκαν με μέσο ετήσιο ρυθμό 8,5%. Ο ρυθμός το 2006 κινείται στα επίπεδα του 5,5%, σχεδόν διπλάσιος από το 2005. Εξάλλου, το συμπέρασμα ότι οι επενδύσεις αυτές γίνονται μόνο για τη συντήρηση των υφιστάμενων επιχειρήσεων διαψεύδεται από τα στοιχεία αν εξετάσουμε τη μορφή της κάθε επένδυσης ξεχωριστά.

Εξάλλου, σήμερα, οι δυνάμεις της επιχειρηματικότητας δεν είναι πλέον οι επιχειρηματίες, αλλά οι επιχειρήσεις: οι μέτοχοι, τα στελέχη, οι εργαζόμενοι, οι προμηθευτές, οι διανομείς, οι πωλητές και –ούτε καν πάντα– ο επιχειρηματίας. Στη βάση αυτή, η θέση ότι το κέρδος είναι ο μόνος στόχος μίας επένδυσης είναι μονοδιάστατη και ανεδαφική. Μία επιχείρηση επενδύει

για να εισάγει νέα τεχνολογία, να αυξήσει μερίδιο αγοράς, να αντιμετωπίσει αντιπάλους στον ανταγωνισμό, να δημιουργήσει νέα δραστηριότητα. Από την επένδυση και το αποτέλεσμα της ωφελούνται όσοι συμμετέχουν στην κοινή προσπάθεια.

Το έλλειμμα επενδύσεων που υπάρχει στη χώρα οφείλεται στην ανεπάρκεια της αποταμίευσης και καλύπτεται είτε με μείωση της κατανάλωσης (που δεν επιδιώκεται εξάλλου) είτε με ξένες επενδύσεις. Για να έρθουν στη χώρα ξένα παραγωγικά κεφάλαια χρειάζεται ένα ανταγωνιστικό και ανοιχτό επιχειρηματικό περιβάλλον.

Ερώτηση:

Στη Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, κ. Γιώργος Παπανδρέου, πρότεινε φορολογία των κερδών που μοιράζονται στους μετόχους και αποφορολόγηση των κερδών που επενδύονται. Πώς το κρίνετε;

Απάντηση:

Στο γενικό της πλαίσιο, η πρόταση έχει γίνει και από τον ΣΕΒ. Σημασία έχει η συνολική φορολογική επιβάρυνση, σε ένα διεθνές περιβάλλον όπου τα κράτη συναγωνίζονται στην ανάπτυξη οικονομικής δραστηριότητας με συνεχώς χαμηλότερους συντελεστές. Η χαμηλότερη φορολογία δεν είναι δώρο προς τις επιχειρήσεις, αλλά προς την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Ερώτηση:

Ποια είναι η άποψή σας για την κυβερνητική πρωτοβουλία με τους απολυμένους του βιομηχανικού κλάδου που συμπληρώνουν τα 50 τους χρόνια; Πιστεύετε ότι το μέτρο πρέπει να επεκταθεί και πέραν των κλωστηρίων Ναούσης;

Απάντηση:

Η επιδότηση της ανεργίας οδηγεί στα ίδια αδιέξοδα που συσσωρεύει και η επιδοτούμενη ανάπτυξη. Χρειαζόμαστε πιο επιθετικές συνταγές για την απασχόληση και την ανάπτυξη.

Ερώτηση:

Ο πρώην Πρόεδρος του ΣΕΒ, κ. Οδ. Κυριακόπουλος είπε πως θα ασχοληθεί πλέον ενεργά με την εισαγωγή μαθήματος επιχειρηματικότητας στα σχολεία. Συμφωνείτε και τελικά ποιος είναι ο ρόλος της εκπαίδευσης στην Ελλάδα;

Απάντηση:

Το μάθημα αυτό διδάχθηκε πιλοτικά σε 150 σχολεία και αποτελούσε πρωτοβουλία του Οδυσσέα. Μία πρωτοβουλία που συνεχίζεται και σήμερα, στο πλαίσιο του ΣΕΒ με την προεδρία του στο Σωματείο Επιχειρηματικότητας Νέων.

Γενικότερα, η πρόκληση εκσυγχρονισμού που αντιμετωπίζει –δυστυχώς με έκδηλη απροθυμία– το πολιτικό μας σύστημα και η ίδια η κοινωνία, απαιτεί μια εκπαιδευτική, όχι απλώς αναβάθμιση, αλλά επανάσταση! Χρειαζόμαστε μια παιδεία όλων των βαθμίδων, που να ακονίζει την κρίση, τη φαντασία και την πρωτοβουλία των παιδιών –«εξορκίζοντας» την αποστήθιση. Αυτό θα συνιστούσε και το καλύτερο ...επιχειρηματικό μάθημα για τη μελλοντική πορεία τους.

Ερώτηση:

Η ομιλία σας στη Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ, την περασμένη Τρίτη, έδωσε σε αρκετούς την αίσθηση ότι «εγκαλείτε» τα κόμματα. Είναι αλήθεια αυτό; Μιλήσατε για «συναίνεση απραξίας» στο πολιτικό σύστημα...

Απάντηση:

Τα κόμματα είναι αναπόσπαστα στοιχεία του δημοκρατικού μας συστήματος. Αλλά, στην πολιτική δημοκρατία δεν υπάρχουν μονοπώλια. Υπάρχουν και οι παραγωγικές δυνάμεις, οι κοινωνικοί εταίροι, η κοινωνία των πολιτών. Εξάλλου, καμία οικονομική ή άλλη πολιτική δεν χαράζεται στο κενό. Η οικονομική πορεία μιας χώρας εξαρτάται από πολλούς παράγοντες και είναι αποτέλεσμα πολλαπλών δράσεων. Αυτό σημαίνει ελεύθερη οικονομία και ανάπτυξη. Η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία κατατρώχεται σήμερα από ανασφάλεια, αποζητά και ταυτόχρονα φοβάται την αλλαγή. Όλα μοιάζουν ξαναειπωμένα και ταυτόχρονα εξαντλημένα. Πιστεύω στην ανάγκη ενός κοινωνικού συμβολαίου –που να προέρχεται από τους ίδιους του κοινωνικούς εταίρους, από μια κοινωνία που ξεφεύγει από τη σύμβαση απραξίας και τολμά. Πιστεύω σε μια διαλεκτική ελπίδας, η οποία προϋποθέτει συνειδητοποίηση των συσσωρευμένων προβλημάτων και θέτει στόχους που ξεπερνούν τις μάχες χαρακωμάτων. Η ελπίδα κατακτάται στην πράξη –δεν προσφέρεται συσκευασμένη.